

รายงานการจัดทำโครงการเสวนาการจัดการความรู้ ด้านการผลิตบัณฑิต

เรื่อง “แนวปฏิบัติและการเตรียมความพร้อมของอาจารย์นิเทศก์”

คณะศึกษาศาสตร์ ครั้งที่ ๕/๖๓

วันพุธที่ วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๔

ณ ห้องประชุมคณะศึกษาศาสตร์

คณะกรรมการ KM TEAM การจัดการความรู้ ด้านการวิจัย

๑. ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ	หัวหน้า KM TEAM
๒. รศ.ดร.สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์	KM TEAM
๓. อ.เยาวพรรณ ทิมทอง	KM TEAM
๔. อ.ภาณิชาพัชย์ ชินภาสนันท์	KM TEAM
๕. นางสาวกรณัฏสสร แสนแก้ว	คุณลิขิต และเลขานุการ KM TEAM

ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

๑. อ.ปวิวรรต อิมสอาด	กลุ่มเป้าหมาย
๒. อ.พรรณทิพา จันทร์เพ็ง	กลุ่มเป้าหมาย
๓. อ.เชน ชวนชม	กลุ่มเป้าหมาย
๔. อ.ดร.นันทนัธร์ บรรจงปรุ	กลุ่มเป้าหมาย
๕. อ.พีรดา วิชามุข	กลุ่มเป้าหมาย

ประชุมคณะอนุกรรมการ KM

วันที่ 24 มีนาคม 2564 เวลา 11.00 น.

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

และผู้เข้าร่วมที่เคารพทุกท่าน รวมถึงท่านรองคณบดีฝ่ายประกันคุณภาพเพื่อมาเก็บภาพ แล้วก็เจ้าหน้าที่ที่ให้การดูแลเป็นอย่างดี อย่างน้อยเรามาพูดคุยกัน มาแชร์ประสบการณ์กัน นื่องๆ ที่เข้ามาร่วมรับฟังเนี่ย บางทีก็อาจจะมีเทคนิคหรือประสบการณ์จากภายนอก แล้วก็อาจจะมาแชร์กันนะครับ หลายคนเลยที่เห็นหน้า ท่านอ.ปวีรพรต, อ.พรพรณทิพา, อ.เชน แล้วก็อ.ดร.นันทน์ธร แล้วก็อ.พีรดา นะครับ นี่คือกลุ่มเป้าหมายที่จะทำ KM ก็คิดว่าการพูดคุยในเรื่องของการจัดการเกี่ยวกับนิเทศ เพราะว่าเท่าที่ผมรับทราบปัญหา โดยได้มีข้อมูลจากตอนที่ไปรักษาการที่โรงเรียนสาธิตมัธยม อันนั้นแค่ส่วนหนึ่ง แต่ที่ได้ข้อมูลมาเนี่ยเยอะมากเลย ในการที่ผมได้สอนนักศึกษาปริญญาโท บริหารการศึกษา แล้วคนที่มาเรียน มาพูดคุยนำเสนอต่างๆ ก็จะพูดถึงในเรื่องของนักศึกษาเราที่ต้องไปฝึกสอน ก็จะมีหลากหลายเรื่องเชิงบวกก็เยอะ แต่อย่างน้อยเนี่ย ราคาค่าแห่งเรามีข้อดีอย่างหนึ่งก็คือ เราเป็นพวกอดทน มีความอด ความบึกบึน อดทนมากนะครับ ก็จะเป็นจุดแข็งหรือเป็นจุดขายที่ทำให้ผู้อำนวยการโรงเรียนต่างๆ หรืออาจารย์ที่เป็นคนดูแลก็ให้ความชื่นชม ชื่นชอบ ในเรื่องของความอดทน แล้วก็ผมเองเวลาจะมาทำพิธีเปิดการที่จะไปสัมมนา ผมก็ได้ให้ข้อคิดนิสิตของเราตลอดเวลาเลย ว่าอย่าเกียจงาน รู้จักการวางตัว แต่ในแง่กลุ่มของเราเป็นกลุ่มเป้าหมายนั้น ก็จะต้องเป็นอาจารย์นิเทศก์แบบ Professional คือมืออาชีพ ก็คงจะได้มาแชร์ข้อมูล อย่างน้อยเรามาแชร์ข้อมูลประสบการณ์กันนะครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลาขอให้การประชุมสัมมนาคราวนี้ในด้านการผลิตบัณฑิตประสบความสำเร็จ นื่องๆ มีอะไรก็ถาม ก็แชร์กันได้เต็มที่เลย

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ก่อนนะครับขอกราบสวัสดีท่านรอง ท่านผู้เชี่ยวชาญ และกลุ่มเป้าหมาย วันนี้ก็เป็นอีกวันหนึ่ง ก็เป็นครั้งสุดท้ายของกลุ่มอนุที่จะเจอกัน ก็โดยสรุปก็คือว่าแผ่นพับตัวนี้ ที่มันได้มาจากการกลั่นกรองรอบแรก มันจะต้องออกไปในรูปแบบของเชิงลายลักษณ์ ในการ ไม่ว่าจะเป็นให้ทางเราได้ศึกษา หรือไม่ก็แขวนในเว็บไซต์ก็ดีนะครับ สำหรับวันนี้เนี่ยก็กำหนดการเบื้องต้นเลย เพื่อความรวดเร็ว แล้วก็กระชับ กำหนดการก็คือ รอบแรกจะเป็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ให้เวลาประมาณ 5 นาทีนะครับ หลังจากผู้เชี่ยวชาญนะครับ พูด Present จบ ก็เป็นกลุ่มหมายครับ กลุ่มเป้าหมายก็มี 5 คน อาจารย์ก็จะใช้วิธีการที่ละคนเหมือนเดิม กลุ่มเป้าหมายต้องทำอะไร บอกว่า สรุปประโยชน์ที่ได้เบื้องต้นว่าจากแผ่นพับอันนี้มันคืออะไร คร่าวๆ นะครับ ให้รู้ว่าจะนำไปใช้อย่างไร หรือกลุ่มเป้าหมายอาจจะบอกว่าตรง

นี้ควรเพิ่มอีก แล้วก็นำไปใช้ให้มันสอดคล้องกับสิ่งที่มันเป็นประโยชน์ในอนาคตกับท่านได้ อันนี้คือกลุ่มเป้าหมาย แล้วพอหลังจากนั้นก็กลับมาที่ผม ผมก็จะสรุปทั้งหมด ก็อยู่ที่ประมาณ 5-10 นาทีสุดท้ายพอผมสรุปเสร็จ ก็จะเป็นการถามตอบข้อสงสัยนะคะ บางประการ สุดท้ายแล้วก็ปิดการประชุม เพราะฉะนั้นเราก็จะเริ่มกันเลยนะคะ เริ่มจากผู้เชี่ยวชาญ เชิญครับ

อ.เยาวพรรณ ทิมทอง

ถ้าจริงๆ แล้ว ถาม ณ ตอนนี้อยู่ ในน้องๆ กลุ่มเป้าหมาย ครั้งนี้น่าจะได้ไปลงสถานการณ์จริง ได้ไปนิเทศมาจริงๆ คิดว่าในสิ่งที่เราได้จากครั้งนั้น ตอนนั้นมันยังเป็นช่วงสถานการณ์โควิด เรายังคงไม่ได้ไป ประจวบเหมาะพอเราได้มาพูดคุยกัน น้องๆ ได้ไปลงพื้นที่ ลงมือปฏิบัติกันจริง คิดว่าน่าจะได้ประโยชน์ที่เราได้พูดคุยกัน นำไปใช้เพราะว่าสิ่งที่ในโบรชัวร์ที่ท่านประธาน KM ได้ให้เอาไว้ ก็จะอย่างน้อยเวลาที่เราไป คงต้องวางแผนให้มีสาระ มีการวางแผนว่าเราจะไปดูนักศึกษาคนไหน เวลาไปดูเนี่ยจะเป็นวันไหนดีที่มันเหมาะสม ที่ดูแล้วมันมีความต่อเนื่องได้ ในการวางแผน แล้วเราก็ได้ไปปฏิบัติกันที่โรงเรียน หลังจากนั้นนิเทศเสร็จแล้ว เราก็อาจจะได้สิ่งต่างๆ จากนักศึกษามาค่อนข้างเยอะนะคะว่า ไปสอนแล้วเป็นยังไงบ้าง หรือว่ารวมไปถึงว่า เราไปนิเทศใหม่ๆ เรารู้สึกอย่างไร เราก็อาจจะได้มาทบทวนว่าเราจะต้องดูอะไรเพิ่มเติมใหม่ในการนิเทศ อันนี้ที่เพิ่มเติมนิดนึง ถามว่าเพราะตอนที่เราไปดู เราคงไม่ได้ไปดูการสอนอย่างเดียว เราดูปัญหาอื่นๆ ของนักศึกษาด้วย เพราะถามว่า ปัญหาในเรื่องของการสอนของนักศึกษาอาจจะมีบ้าง มีนั่นมีนั่น มีเรื่องของการใช้สื่อ การเตรียมความพร้อมต่างๆ มีแน่นอน แต่ถามว่าปัญหาอื่นๆ นอกเหนือจากการสอนเราควรจะดูด้วย อันนี้ก็ต้องฝากไว้ด้วยว่าเราต้องพูดคุยกับนักศึกษา แต่ถามว่าพูดคุยกับนักศึกษา นักศึกษาตอบมัย บางทีก็ไม่ตอบ บางทีนักศึกษาก็ไม่มั่นใจในตัวเรา อย่างกรณีนี้พี่ได้ประสบกับตัวเองเลย “หนูบอกอาจารย์ได้ไหม” “บอกได้ซิ ในเมื่อครูเป็นอาจารย์ นิเทศก็ ครูมานิเทศก็จริง แต่ครูไม่ได้นิเทศแค่การสอนอย่างเดียว ครูไม่ได้มารับรู้ปัญหาของการสอนอย่างเดียว ต้องดูปัญหาอื่นๆ ด้วยนะคะ แล้วปัญหามันก็มีจริง ถามว่าทำไมหนูจะย้ายโรงเรียน ย้ายทำไม เพื่อไม่เห็นย้ายเลย ปัญหาแบบนี้จะมีเยอะ เรามองว่าตอนนี้เรามีการปฐมนิเทศนักศึกษาฝึกสอนทางออนไลน์ เพราะฉะนั้นการย้ายเดือนอะไรแบบนี้บางที่เราไม่ค่อยได้ย้าย ถามว่าเวลาเรามาปฐมนิเทศจริงๆ นักศึกษาเนี่ยจริงๆ เราย้ำแล้วย้ำอีกยังเกิด แล้วก็ด้วยปีนี้มัน ความย้ายอะไรเนี่ยอาจจะน้อยลง ปัญหาผู้ชาย ปัญหาในเรื่องของการใช้งานมากเกินไป ถามว่าใช้งานก็ไม่ใช่หรอก ดีกว่าไม่มี ปัญหาใช้งานเกินเวลา ปัญหามันมีอีกเยอะ ก็ฝากไว้ด้วย เราต้องดูปัญหาของเด็กให้ดี ถามว่าบางทีต้องใช้จิตวิทยาในการถามเด็ก ที่จะพูดคุยกับเด็ก เพราะบางทีเด็กก็ไม่กล้าที่จะพูด เราอาจจะต้องบอกว่าอย่างน้อยครูเป็นครูของคุณ แล้วครูยังไม่ต้องคอยช่วยเหลือคุณอยู่แล้ว เราก็จะทำให้การนิเทศของเราประสบความสำเร็จ ถ้าเรารู้ปัญหาเขาและก็แก้ปัญหาได้ อาจจะส่งผลให้เขาได้มีการสอนต่างๆ ดีขึ้น ไม่ไปกังวลกับปัญหาที่อยู่รอบๆ ตัว ฝากไว้เท่านี้ก่อนค่ะ

รศ.ดร.สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์

เนื่องจากตอนนี้ ตารางสอนรวมเนี่ย บางครั้งเด็กให้เราอย่างที่เราบอกตอนแรก แต่พอสอนไปได้สักเดือน เนื่องจากอาจารย์พี่เลี้ยง หรืออาจารย์ประจำชั้นย้าย ปฏิทินการศึกษาเราดูว่าไปได้ แต่พอถึงเวลา มันมีกิจกรรม วันที่เราไปไม่ได้เนื่องจากมีประชุม อันนี้ต้องวางแผนให้ดี ส่วนการนิเทศต่อเนื่องไปทั้งครุנית 2-3 คนเลยนะ แต่ที่สำคัญคืออย่าไปเปลี่ยนชั่วโมงเขา สมมติสอน 2 คนติดกัน แล้วอีกคนหนึ่ง นักศึกษาเลื่อนมาหน่อยได้มัย เพราะถ้าเราเปลี่ยนปั๊บ มันจะกระเทือนของคนอื่น และจะทำให้เราเหมือนกับเราเห็นแก่ตัว ระวังนิดนึง อันนี้อย่าทำ ถ้าเราติดก็ถ้ามีชั่วโมงว่างก็อาจจะตรวจงานของนักศึกษาคนอื่นไปก่อน แล้วก็เวลาไปนิเทศควรพบกับครูพี่เลี้ยงสักนิด จะเป็นการให้เกียรติครูพี่เลี้ยงถามเขานิดนึง อาจารย์เป็นยังไงบ้าง มีอะไรเพิ่มเติมมัย จะได้เอาไปสอนเด็กรุ่นต่อไป บางทีถามนะ “หนู อาจารย์พี่เลี้ยงไปไหน” “สอนอีกห้องนึงคะ” เอ๊ะ จริงๆ หนูมาสอนมันต้องชั่วโมงของเราไม่ใช่หรือ ทำไมกลายเป็นเราสอนไม่ตรง พี่เลี้ยงอยู่อีกห้องหนึ่ง วันนี้เราไม่สามารถจะแก้อันนี้ได้แต่มันเกิดมาแล้ว ซึ่งความจริงมันไม่น่าจะใช่ ถูกมัย ในเมื่อน้องเลี้ยงสอนแทนพี่เลี้ยง พี่เลี้ยงต้องนั่งอยู่หลังห้อง มีหน้าที่คอยดูแลนักศึกษาให้เรา เพื่อให้คำแนะนำ แต่ทำไมกลายเป็นพี่เลี้ยงติดสอนอีกห้องนึง

อาจารย์นิเทศก์ที่ไปนิเทศ เช่น น้องไปนิเทศเอกปฐม ซึ่งน้องไม่ได้สอน พอไม่ได้สอนน้องจะไม่รู้จักเด็กดีพอ เช่น นักศึกษาฝึกสอนเนี่ยเป็นคนทีพูดห้วน เพราะเป็นคนต่างจังหวัด พออาจารย์พูดอะไรปั๊บ ตอบปั๊บ มันเหมือนสวนทันทันที เนี่ยมันก็ทำให้อาจารย์นิเทศก์เคืองนิดๆ อันนี้พูดทั่วไปนะลูกนะ ตรงนี้ทำใจเย็นๆ นิดนึง ตอนนั้นเด็กเขากล้าที่จะบอกนะคะ แล้วก็พอพูดปั๊บเด็กคนนั้นบังเอิญเขาเป็นคนท้องถื่น จึงพูดห้วนแล้วก็เร็ว หัว มันเลยกลายเป็นเหมือนว่าพูดสวนและไม่มีหางเสียง เนี่ย นี่คือปัญหาที่เจอ เพราะฉะนั้นจึงอยากให้น้องๆ เนี่ยเข้าใจเด็กนิดนึงว่า อ้อเด็กมันเป็นคนที่ท้องถื่นนะ อาจารย์นิเทศก์ก็คุยกับเด็กก่อนไปฝึกสอนได้เลย คุยกับเด็กไว้เลยที่ไม่รู้จักเด็กมาก่อน สมมติไปนิเทศเด็กเอกอังกฤษ ก็มีเด็กอังกฤษด้วย แล้วก็เด็กเอกอื่นด้วย เพราะฉะนั้นก่อนไปอยากให้น้องพบนักศึกษาก่อนที่จะออกไปนิเทศ คือวันปฐมนิเทศ ปฐมนิเทศเช้า ช่วงบ่ายขอให้พบนักศึกษากลุ่มเราก่อน ทำความเข้าใจ เธอเอกอะไร แล้วลองสังเกตซิเด็กเราพูดใช้ได้หรือยัง มีสัมมาคารวะดีมัย คือเราไม่ได้ต้องการว่าเด็กจะต้องพูดกับเราคะ ขา แต่มันต้องมี เผื่อว่านักศึกษาไปพูดกับอาจารย์พี่เลี้ยง ครูพี่เลี้ยง หรือคนอื่น ก็อยากให้น้องบอกเด็กเลย “หนูคะ พูดมีหางเสียงด้วย เพราะพี่เลี้ยงพูดมาว่าไม่โอเค” แล้วก็อีกอันนึงที่ได้รับฟังปัญหา มาล่าสุด อย่างเทอมนี้เลย บังเอิญของเราไปนิเทศแล้วมี 2 สถาบัน ของเราส่งไปมีรามคำแหงและสถาบันอื่น เด็กบอกว่า “อาจารย์ หนูก็ทนนะคะ” แต่ว่าเข้าไปนิเทศเขาสามารถสรุปให้ความเห็นเราได้แล้ว “หนูพูดได้ไข่มัยคะ” ถ้าเด็กพูดคำนี้ แสดงว่ายังบอกเราไม่ครบถ้วน ดังนั้นสมมติเราถามอะไรเด็กเนี่ย เด็กจะตอบเราแบบรักษา ไม่อยากทำให้โรงเรียนเสีย อยากให้เราสบายใจ เช่น “ถามว่ามีอะไรมัย” “อ้อ ไม่มีคะ” สมมติเช่น ฝึกสอน 2 อยากจะย้ายโรงเรียน ถามว่าเพราะอะไร “อ้อ ค่าใช้จ่ายมันสูง

บ้านมันไกลค่ะ” นี่คือเด็กพูดเพื่อไม่ให้โรงเรียนเสีย แต่จริงๆ แล้วเด็กมีเบื้องหลังมากกว่านี้ ที่เด็กไม่อยากจะพูดเพราะโรงเรียนจะเสีย แต่พอเด็กพูดเราก็ไม่ได้เชื่อทั้งหมด อาจจะครึ่งๆ แต่ที่คิดว่าถ้าเด็กไม่เหลืออด เด็กไม่พูด และไม่ใช้เด็กคนเดียว ที่จะฟังทั้งโรงเรียนที่ไป ฟังทุกคน แต่เราอย่าเพิ่งเข้าข้างเด็ก 100% นะคะ เพราะฉะนั้นถ้าเด็กบอกเราว่าขอย้ายโรงเรียน จงเข้าใจเลยว่า เด็กอาจจะจะมีปัญหาจริงๆ

อ.ภาณุชาติพัชย์ ชินภาสันนท์

กราบขอบพระคุณท่านประธานนะคะ ก็คิดว่าอาจารย์กลุ่มเป้าหมายของเราได้ไปลงมือปฏิบัติด้วยตัวเองแล้ว และถ้าเราได้อ่านคู่มือประกอบเนี่ย ก็คงจะเห็นว่าคู่มือประกอบมันเป็นแค่ส่วนหนึ่ง หลังจากฟังผู้มีประสบการณ์ทั้ง 2 ท่านก็จะได้เห็นแล้วว่า คู่มือนี้เป็นแค่ส่วนหนึ่งของการที่เราไปเป็นอาจารย์นิเทศก์กับที่เราได้ทำหน้าที่อาจารย์นิเทศก์ ก็ถ้าในส่วนของคุณี้นะคะ คิดว่าก็จะเป็นประโยชน์กับการที่จะไปใช้ต่อไป ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์นิเทศก์เก่าหรือใหม่ ถ้าเกิดว่าสำหรับอาจารย์ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายเนี่ย มีข้อเสนอแนะอะไร ประเด็นอะไรที่ต้องการให้เราเพิ่มเติม เรายินดีที่จะรับฟังอยู่หรือแม้กระทั่งไม่เกี่ยวกับคู่มือเนี่ย ส่วนตัวเองเนี่ยเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องของการทำทั้งคู่มือการนิเทศที่จะเป็นเล่มใหญ่เนี่ย ทำร่วมกับคณะกรรมการ ถ้า ณ วันนี้อาจารย์ที่ไปทดลองนิเทศแล้วเนี่ย มีอะไรที่อยากจะแลกเปลี่ยน อยากจะให้ข้อมูลเพิ่มเติม แล้วยิ่งถ้า New Normal ของเราเนี่ย เรายิ่งมีอะไรต่างๆ เข้ามาใหม่หรือมันมีสิ่งๆ ที่เปลี่ยนแปลงเข้ามาใหม่ก็มาให้ทำข้อเสนอแนะกับเราได้นะคะ สิ่งที่ท่านอาจารย์ทั้ง 2 ท่านได้พูดเนี่ยมันจะเป็นประเด็นที่ มันเป็นเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่จะเจอหรือไม่เจอ ในการที่เราไปนิเทศ ซึ่งเชื่อว่าอีกหน่อยเราเจอเด็กเยอะๆ เจอการมีประสบการณ์กับการนิเทศ 2-3 ปีไปเนี่ย ถ้าเราเป็นคนเขียนคู่มือใดๆ คู่มือหนึ่งทุกหน้าของคู่มือจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพราะมันจะมีเคสเล็กๆ น้อยๆ มีประสบการณ์ มีประเด็นอะไรต่างๆ เพิ่มขึ้นมาไต่วันแต่ครั้งของการนิเทศเลย แล้วก็วิธีการแก้ไขวิธีของใครคนใดคนหนึ่งเนี่ย มันไม่สามารถใช้กับทุกคนได้ วันนี้เราแนะนำบอกว่า ลองใช้วิธีการอย่างนี้ แต่อาจจะไม่ได้ใช้กับทุกคน นี่คืออยากฝากให้กับน้องๆ ที่เพิ่งเริ่มต้นการนิเทศใหม่ ได้เตรียมรับมือกับวิธีการที่บางทีหรือว่าปัญหาที่บางทีเราอาจจะเจออย่างนี้นะคะ แล้วก็ไม่ว่าจะจัดการยังไง ก็อย่างที่อาจารย์สิริพัชรบอก ความร่วมมือกับทั้งครูพี่เลี้ยง กับอาจารย์ประจำวิชาเอก ก็จะช่วยให้เราสามารถที่จะหรือแม้กระทั่งคนที่กำลังจะช่วยให้การแก้ปัญหาหรือว่าปัญหานั้นมันบรรเทาลงได้นะคะ เพราะว่าตัวเองเนี่ยก็มี ก็เจอ ถ้าให้พูดก็เหมือนกันค่ะ อย่างที่ท่านอาจารย์สิริพัชร เราอาจจะบอกว่า แช่ว อาจารย์พูดยาว ก็เพราะว่าอาจารย์เจอมาเยอะไง ถ้าให้พูดก็พูดได้ยาวเหมือนกัน เพราะว่าก็เจอปัญหาอะไรนอกจากที่อาจารย์ 2 ท่านได้พูดมา ก็เยอะเหมือนกันนะคะ กระบวนการตรงนี้เป็นครครลองในการที่เราเดินไปในทิศทางของรามคำแหง พร้อมๆ กัน ถ้าเกิดมันมีปัญหาอะไรขึ้นมาเนี่ย ก็คิดว่าเราก็ควรที่จะสร้างครครลองที่ดี สร้างแนวทางที่ดีเพื่อที่จะให้นักศึกษาเราได้รับรู้และรับทราบไปพร้อมๆ กัน เช่นเดียวกัน ในกรณีที่มีปัญหาเกิดขึ้น แล้วเราตัดสินใจด้วยตัวเองว่า โอเค งั้นอันนี้ครูอนุญาตให้ทำได้

อาจารย์นิเทศก์อย่าลืมที่จะอธิบายเหตุผลที่อนุญาตให้เขาทำได้ ให้เขาได้รับทราบด้วย เพราะไม่อย่างนั้นมันจะเกิดการไม่เข้าใจ ซึ่งเด็กด้วยกันเองว่า “อ้าว ทำไมครูให้เธอทำได้ ทำไมเอานี้ทำไม่ได้” อะไรอย่างนี้ เราในเทศก์กับหลายเอกรเราจะเจอ เราก็อธิบายเหตุผลที่เราอนุญาตให้เขาทำได้ ในกรณีใดกรณีหนึ่งที่เราเลือกให้เขาทำ เพราะอย่างที่บอกเด็กแต่ละคนไม่เหมือนกัน เช่น อาจารย์ คนนี้พูดไม่เพราะ อาจารย์ ประเมินเรื่องนี้ เรื่องของการสื่อสารเนี่ย ถ้าเราประเมินรายบุคคล ในการที่เราจะให้คำแนะนำนักศึกษา ในการแก้ปัญหาให้กับนักศึกษา ก็คงจะเป็นการแก้ปัญหาโดยการพิจารณาจากรายบุคคลด้วย ซึ่งสิ่งนี้สำคัญที่อาจารย์จะต้องอย่าลืมที่จะบอกเขาว่า ทำไมครูถึงยอมให้เธอทำอันนี้ เพราะเหตุผลนี้นะ เพื่อที่จะให้คนอื่น นักศึกษาคนอื่นได้เข้าใจว่า ไม่ใช่ว่าเขาไม่ได้รับความยุติธรรม เขาได้รับความยุติธรรมนี้ คุณจะต้องดูเหมือนกับที่เราสอนเด็กในห้องเรียนแบบนี้ เธอทำไมให้คะแนนเด็กต่างกัน ทีเด็กพิเศษทำไมเธอให้คะแนนเขาเท่ากัน ทุกการแก้ปัญหา ทุกการตัดสินใจของเรา เราจะต้องอธิบายให้กับนักศึกษาทราบนะค่ะ ก็คิดว่าไม่มีอะไร ที่อาจารย์ 2 ท่านบอกครบถ้วนสมบูรณ์แล้วค่ะ

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

ขอบคุณผู้เชี่ยวชาญ ต่อไปถึงคิวกลุ่มเป้าหมายนะค่ะ เริ่มที่อ.เต๋ เรียนเชิญครับ

อ.ปริวรรต อิมสอาด

ครับผม จริงๆ ประเด็นที่อาจารย์ 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านพูด ผมเห็นด้วยมากๆ เลย เริ่มจากการยอมรับก่อน บางทีช่วงที่เราเริ่มไปนิเทศครั้งแรก เด็กยังไม่กล้าคุยกับเราเลย ด้วยความที่อาจารย์ใหม่ไม่เคยเจอกันมาก่อน ตอนนั้นผมก็ถามว่ามีปัญหาอะไรมั๊ย เขาก็ไม่กล้าบอก ผมก็เลยจะบอกว่าปัญหาที่นักศึกษาเล่าเนี่ยไม่เกี่ยวอะไรกับเกรด เพราะเขากลัวว่าปัญหาที่เขาเล่ามาจะมีผลต่อเกรดมั๊ย แต่โชคดีว่าผมจะเอาประสบการณ์ที่ผมเคยฝึกสอนมาเป็นตัวอย่างว่า อันนี้ครูก็เคยเจอ เราพาทุกคนต้องเจออยู่แล้ว หรือว่าพอเขารู้สึกว่าเรามีประสบการณ์ใกล้เคียงกับเขา เขาก็จะกล้าพูด ผมพยายามหลอกล้อให้เขาพูดถึงปัญหา สุดท้ายทุกคนก็จะหลุดปากออกมา พอคนนึงพูด อีกคนก็มาต่อ เวลาที่ผมคุยกับนักศึกษา ผมจะคุยหลายๆ คน ไม่คุยตัวต่อตัว เพราะนักศึกษาจะไม่กล้าพูด แล้วก็ที่อาจารย์บัวพูดเรื่องเวลาเราประเมินเป็นรายบุคคล ตอนนั้นผมเจอปัญหาก็คือ อย่างเช่น เราต้องดูกับนักศึกษาพร้อมกัน 3 คน เขาก็จะ “อ้อๆ ทำไมคนนี้ปัญหาเยอะจัง ทำไมคนนี้ห้องเรียนเขาเรียบร้อยจัง ห้องเราซิ่ว่นวายจัง” อะไรแบบนี้แล้วเขาจะรู้สึกว่ “อาจารย์ ห้องหนูเสียงดังหนูจะได้คะแนนน้อยมั๊ย” เขาก็จะเกิดการเปรียบเทียบกันครับ ผมก็เลยพยายามบอกว่า ธรรมชาติของเด็กไม่เหมือนกัน อย่างเช่น เด็กปฐมวัยก็มีความสดใสร่าเริง ประถมก็มีความสดใส มัธยมมีความเรียบร้อย อะไรอย่างนี้ครับ ทำไมเนื้อหาวิชาภาษาไทยห้องนี้กิจกรรมเยอะจัง ทำไมถึงเยอะจัง ทำไมวิชาฉันทาสื่อไม่ได้ ก็พยายามบอกว่า ธรรมชาติของวิชามันต่างกัน บางทีเราไม่สามารถใช้ได้ เหมือนเด็กบางคนเห็นเราไปนิเทศเราจะมีความเป็นธรรมชาติอยู่ เรา

จะบอก เช่น เด็กจะถลึงตาใส่นักเรียน หรือเด็กบางคนเสียงดัง ผมจะพยายามแอบก้มหน้าเพื่อให้เด็กเห็นว่าเราไม่สนใจ บางทีเด็กพูดคำหยาบไปครับ ซึ่งนักศึกษาคนนี้ ผมสังเกตเห็นว่านักศึกษาคนนี้จะทำยังไง เขาจะบอกหรือเปล่า ผมก็แกล้งก้มหน้า แล้วเขาก็เดินไปกระซิบว่า “พูดเพราะๆ อาจารย์ครูมาคุยอยู่” ผมพยายามบอกว่าเรื่องคำสุภาพ ไม่สุภาพ หรือว่าคำหยาบ ก็สอนเด็กได้ บางทีเด็กเผลอหลุดมา ผมก็บอกเด็กว่าคำหยาบมันเป็นเรื่องปกติ แต่ถ้ามีคน 2-3 คนขึ้นไปอยู่ เราก็บอกเด็กไปว่า คุณเด็กในห้อง เราเพาะเด็กคนหนึ่งบอกมาว่า หนูกลัวว่าถ้าหนูดูเด็ก อาจารย์จะไม่พอใจรีไปเล่าที่ไปดูเด็ก ผมก็เลยมองว่าจริงๆ มันต้องมีการลงโทษ ถ้าเราเรียนมา ก็เห็นด้วยกับอาจารย์ทั้ง 3 ท่านเลย ก็คือพยายามสร้างความเข้าใจกับเด็กก่อน แล้วเด็กจะเผยแพร่คำพูดของเราออกมาให้เราเห็น ขอขอบคุณครับ

อ.พรรณทิพา จันทร์เพ็ญ

จะพูดในส่วนของคู่มือนิเทศนะค่ะ ก็คือจากที่ได้ดูคู่มือนิเทศตั้งแต่แนวปฏิบัติ PDCA หนูคิดว่าเป็นประโยชน์มากสำหรับน้องๆ รุ่นใหม่ อย่างแรกเนี่ยในการเตรียมความพร้อมเนี่ย เราก็ได้เตรียมความพร้อมด้วยการที่ศึกษาโรงเรียน แล้วก็ศึกษาดูตัวนักเรียนเรา ไข่ม้อยคะ แล้วก็ต้องวางแผนที่จะไปนิเทศในแต่ละวัน แล้วก็ในส่วนปฏิบัติการสอน ด้วยความที่ช่วงนี้เราเป็นทั้งออนไลน์ ทั้งไปด้วยตัวเอง แต่บางทีนักศึกษาบางคนรับผิดชอบทั้งชั้นเรียนเลย ก็คือสอนทั้งวันเลยคะ ตั้งแต่เช้าถึงบ่ายเลย เพราะว่าโรงเรียนเขามีมาตรการว่าให้ครูทุกคนประจำชั้นแต่ละห้อง แล้วก็ครูไม่พอก็จะให้นักศึกษาประจำชั้น แล้วก็ในส่วนที่ปฏิบัติการสอน วันแรกทีไปพบผู้อำนวยการไข่ม้อยคะ ถ้าเกิดในกรณีของหนูเนี่ย หลายโรงเรียนก็จะแจ้งนักเรียนไป แจ้งนักศึกษาว่าช่วงนี้ไม่ว่างไปแต่จะไปในช่วงรับตัวกลับก็ได้คะ ถ้าผู้อำนวยการสะดวกในวันไหน ในส่วนตรวจสอบ เราก็ตรวจสอบแผนการสอน ตามขั้นตอนนี้หนูคิดว่ามีประโยชน์ แล้วก็ในส่วนของแนวทางปฏิบัติต่างๆ เนี่ย ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร สมบูรณ์ดี

อ.เชน ชวนชม

ในแผนพบนะครับ ผมอยากให้อาจารย์เพิ่มทริคเล็กๆ น้อยๆ จากครั้งก่อนที่ท่านอาจารย์สิริพัชร พูด เช่น เบื้องต้นก่อนที่จะพบนักศึกษา ก็เข้ามาหาผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายบริหาร ผู้อำนวยการ ซึ่งไปบอกเขาก่อนว่าเราจะมานิเทศนะ แล้วก็ขอทริคเพิ่มเติมเข้าไป ซึ่งอาจจะขอคำแนะนำจากท่านอาจารย์ที่มีประสบการณ์นะครับ เพื่อที่จะเอามาเป็นทริค

อ.ดร.นันทน์ธร บรรจงปรุ

ในส่วนของผมครับ ในตัวแผนพบนะครับ เสร็จแล้วจะถึงมืออาจารย์นิเทศทุกคนนั้

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

แผ่นพับเสร็จแล้วจะถึงมืออาจารย์นิเทศก์มัย ตัวนี้ นะครับก็จะประชาสัมพันธ์นะครับเริ่มแรก สองก็คือเราจะให้ตามภาคที่มีออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพแต่ละภาค สุดท้ายเราก็ฝากที่บอร์ดใหญ่ คือ งานฝึกประสบการณ์วิชาชีพของท่านรองฯ บัว

อ.เยาวพรรณ ทิมทอง

ที่ผ่านมาเรามีการประชุมอาจารย์นิเทศก์ เพราะว่ารู้สึกเมื่อวันที่ประชุม กปค. มีท่านหัวหน้าภาค อาชีวะฯ เขาเรียนถามมาในตอนนี่ หนึ่ง ในเรื่องของส่วนที่เป็นอาจารย์นิเทศก์รุ่นใหม่ของภาคเราเนอะ กับอาจารย์พี่เลี้ยงใหม่ อาจารย์พี่เลี้ยงก็คืออาจารย์ที่ดูแลนักศึกษาเรายังใหม่ เพราะฉะนั้นเขายังไม่ทราบแนวทางจริงๆ แล้วเราเคยทำอย่างน้อยปีละหน ก็มีช่วงขาดรอยต่อ มันไม่ได้ แล้วเราก็มาเจอโควิดอีก แต่ปีนี้เห็นว่าจะจัดอยู่นะคะ เรื่องการจัดเราไม่ได้แค่ในส่วนของปัญหาอย่างเดียว หรือว่าโรงเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับนักศึกษาเรา หรือมีปัญหาอะไรเกี่ยวกับการติดต่อกับมหาวิทยาลัยมันไม่ใช่ มันมีปัญหาอีกตรงที่ว่าอย่างน้อยแนวทางการที่อาจารย์รุ่นใหม่ เขาก็ต้องทราบว่าเราจะมีกรณีศึกษากับในรูปแบบไหนอย่างไร แต่ดูช่วงจังหวะก่อนว่าจะจัดได้แบบไหน รูปแบบไหน แล้วก็เราคงไม่ได้รับรู้แค่ปัญหาอย่างเดียว เราก็คงต้องให้ความรู้เขาด้วย อันนี้มันเป็นเรื่องของเกณฑ์ของคุรุสภาที่เขา มองว่า เราจะต้องให้ความรู้กับโรงเรียนเครือข่ายที่เราส่งนักศึกษาไปฝึกสอนด้วย เราต้องให้ความรู้ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้เดี่ยวพาคณะกรรมการ ศูนย์ฝึกก็จะต้องมานั่งดูว่าเราจะให้ความรู้เรื่องอะไร อาจจะเป็นเรื่องที่มีมันอยู่ในปัจจุบันนี้แหละ ช่วงบ่ายจะมาพูดแนวทางการนิเทศ ถ้าเกิดนิเทศจะเกิดการเสวนา มันมีท่านอาจารย์สิริพัชรด้วย และมีอาจารย์นพพรให้ความรู้ นะคะ เดี่ยวเรามีแนวทางที่ดีแน่นอน

อ.ภาณิชาพัชย์ ชินภาสนันท์

ที่ผ่านมาเรามีแค่ภาควิชาหลักสูตรและพยานามัยที่มีหลักสูตรครู เราก็ประชุมอาจารย์นิเทศก์ ก็คืออาจารย์ที่เป็นคนไปนิเทศกับอาจารย์นิเทศที่โรงเรียน เมื่อก่อนใช้คำนี้ เราก็เชิญมา ส่วนมากเขาก็จะส่งผู้แทน เขาไม่สามารถที่จะมาได้หมดนะคะ เขาอาจจะมาโรงเรียนละคนหรือบางโรงเรียนก็ไม่ส่งมาแบบนี้คะ มันก็เป็นสิ่งที่เดี่ยวเราไปลองเอาประเด็นนี้เข้า เพื่อที่จะทำยังไงดีให้เขาได้รู้ข้อมูลเหล่านี้ได้หมด ทีนี้ในเรื่องของแนวทางในการที่จะนำตัวนี้ไปใช้ คิดว่าก็ต้องขออนุญาตจากทาง KM ต้องขอขอบคุณทาง KM ด้วย

รศ.ดร.สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์

ที่ว่ามันน่าจะมีสักครั้งที่เราประชุมเฉพาะอาจารย์นิเทศก์เรา เพราะว่าบางอย่างเราไม่สามารถพูดกับที่ประชุมโรงเรียนได้ เช่น เทคนิคของมหาวิทยาลัย ซึ่งเราไม่อยากให้เขาได้ยิน แต่ว่าไอ้ที่พูดรวมก็พูดไป ให้ทำความเข้าใจก่อนว่าต้องทำยังไง แต่ว่าเราควรมีเฉพาะอาจารย์นิเทศก์ของเราเพิ่มอีกสัก 1 คน อาจใช้เวลาแค่ชั่วโมงเดียว หรือเอาอาจารย์นิเทศก์ทั้งใหม่และเก่ามารวมกัน อาจจะทำประสบการณ์ ใหม่ก็ได้รับรู้หมด เราพาตอนนี้มีกลุ่มเป้าหมายแค่ 5 คน แต่ว่าคนอื่นยังไม่ได้เข้ามา เพราะฉะนั้น 5 ท่านนี้จะได้เปรียบ ก็อยากจะให้ทั้งหมดเลยที่นิเทศ ทุกภาคเข้ามาประชุมครั้งหนึ่ง และอีกอันหนึ่งที่ท่านทั้ง 2 พูดว่า เชิญตัวแทนโรงเรียนมา เท่าที่เคยเจอ บางครั้งรองวิชาการมา บางครั้งก็ส่งครูหัวหน้าวิชาการงาน แต่ว่าไม่เคยได้ KM เลย ไม่ได้ไป KM ครูนิเทศก็ในโรงเรียนเลย เพราะว่าเคยถามว่า โรงเรียนเคยส่งคนมาอบรม แต่ไม่เคยบอกอะไรเลย เพราะฉะนั้นครูพี่เลี้ยงของแต่ละโรงเรียน ซึ่งมีเยอะมากก็จะไม่ได้รับรู้ว่านโยบายของเราที่ให้โรงเรียนไปคืออะไร ตรงนี้เราจะทำยังไงดี ให้อาจารย์ที่มากลับไป KM ที่โรงเรียน กลับไปบอก คืออาจจะไปมีที่ตั้งคุณครูหัวหน้าวิชาการ ให้กลับไปบอกผู้บริหารหน่อย และผู้บริหารก็ต้องบอกครูพี่เลี้ยงทั้งหมดว่าต้องทำอย่างไรบ้าง เพราะว่ามันลึกลับกันเยอะเลย และปัญหาในทุกวันที่เจออีกอันหนึ่งคือ คุณครูที่ไม่ได้เป็นพี่เลี้ยง แต่เรียกเด็กเราใช้สารพัดเลย นี่คือการเจอ ปีนี้เจอปัญหามาก เจอปัญหาเยอะ แต่มันแค่บางโรงเรียนนั้นนะ

อ.พิรดา วิชา मुख

ต่อจากครั้งที่แล้วนะคะ ก็คือได้ไปศึกษาแผนพับมาแล้วก็พอได้ปฏิบัติตามแผนพับก็โอเคคะทำได้ แต่ว่าที่นี้ปัญหาที่เจอก็คือปัญหาที่มันนอกเหนือจากแผนพับตรงนี้ก็คือ เป็นเรื่องปัญหาของเด็กทั้งนั้นเลย ค่ะ เช่น เด็กบางคนก็มีปัญหากับครูพี่เลี้ยง แต่ถามว่าเราฟังทั้ง 2 ฝ่ายมั๊ย เราก็ได้รับฟังทั้ง 2 ฝ่าย แต่เราก็ไม่รู้ว่าปัญหาคือเหมือนเด็กก็ไม่กล้าพูดกับครูพี่เลี้ยงตรงๆ หรือบางครั้งครูพี่เลี้ยงก็ไม่กล้าพูดกับเด็กเราตรงๆ ว่าปัญหาที่เขาไม่พอใจกับเด็กของเราคืออะไร แล้วเด็กเราก็ไม่รู้เหมือนกันว่าตัวเองทำอะไรผิดประมาณนี้ค่ะ เพราะว่าทุกคนก็จะมีมาตรฐานความถูกต้องของแต่ละคนมันไม่เหมือนกัน แล้วก็บางโรงเรียนเด็กจะโดนทำกิจกรรมนอก จนไม่มีเวลาที่จัดการเรียนการสอนของตัวเอง เด็กบอกว่าแต่ละวันคือกลับบ้านดี เพราะว่าต้องทำงานนอก ตรงนี้เราจะมีวิธี Support เด็กของเราอย่างไรบ้างคะ

อ.ดร.นันทนธร บรรจงปรุ

จริงๆ คือ ถ้าพูดตรงๆ เขามีอะไรก็โทรหาผมครับ ผมก็พอช่วยได้บ้าง ช่วยไม่ได้บ้าง แต่อย่างน้อยก็ทำให้นักศึกษาฝึกสอนสบายใจได้ระดับหนึ่ง บางเรื่องไม่อยากช่วยเลยเพราะเป็นการอะไรสักอย่างหนึ่งอะ แต่ว่าผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการสอน ผมจะช่วย ตอนนี้อยู่ในเรื่องของการใช้งานมีผลกระทบมากเพราะว่าใช้งานเด็กถึง 3-4 ทุ่ม เด็กเหมือนกลายเป็นเด็กสาขาศิลปศึกษา กลับบ้าน 2-3 ทุ่ม แล้วก็ไม่มีอะไรอำนวยความสะดวกให้เด็กเลย ซึ่งดูแล้วมันก็ไม่ไหว

อ.ภาณุชาติพัชย์ ชินภาสนันท์

จริงๆ แล้วอยากให้อาจารย์นิเทศก์ทุกโรงเรียนมาแชร์ อย่างที่ผ่านมาระยะหนึ่ง เราจะหาข้อมูล ก็จะคุยกันกับอาจารย์ว่า อาจารย์ โรงเรียนนี้เป็นแบบนี้ อาจารย์ก็จะบอกว่า ถ้าเกิดว่าเราเช็คข้อมูลดี เรียบร้อยแล้ว แล้วเราแก้ปัญหาไประยะหนึ่ง เช่น ไปคุยกับคนที่เกี่ยวข้อง ที่เราพอจะคุยได้ว่า ขอได้ไหม ผมเป็นห่วงเด็ก เราก็พยายามเอาเกณฑ์ไปคุย ถ้าเกิดว่าคุยแล้วเนี่ย ยังไม่มีการแก้ปัญหาอะไรทุกอย่างยังเหมือนเดิม เราเองต้องตัดสินใจเองก็คือ เราก็จะคุยกับเด็กว่า รอบหน้าไม่ส่ง เราไม่ส่ง เพราะว่าถ้าเขาไม่ดูแลเด็กเรา เราก็ต้องดูแลเด็กเรา

อ.ดร.นันทนัธร์ บรรจงปรุ

ตอนแรกผมก็อย่างที่บอก อย่าเพิ่งเชื่อเด็ก แต่ครูที่โรงเรียนเขาก็มาบอกผม ผมเป็นคนที่ชอบเจรจา ที่จะเข้าไปคุยเลยไม่ว่าอะไรก็ตาม ผมจะเข้าไปคุยว่า เป็นแบบนี้ใช้มั๊ยครับ ครูที่โรงเรียนเขาก็มีกลุ่มของเขาใช้มั๊ยครับ คือไปแล้วเขาอาจจะรับฟัง ตรง Action เนี่ยที่บอกว่า อาจารย์นิเทศก์ต้องเป็นที่พึ่งให้กับนักศึกษาฝึกสอน อันนี้คือเขาต้องพูดได้ทุกเรื่องไง ถ้าเขามาอ้าๆ อึ้งๆ แบบนี้ เรามารู้ทีหลังก็แก้ยาก

อ.เยาวพรรณ ทิมทอง

ถือถามว่า หนึ่ง เราเป็นอาจารย์นิเทศก์ เราอาจต้องเป็นทั้งอาจารย์ เป็นทั้งเพื่อน เป็นทั้งพี่ เป็นทุกอย่าง คือ ในการที่เราจะวางตัวเพื่อที่เขาจะได้เปิดใจกับเราได้

ผศ.ดร.ชนะวงศ์ หงษ์สุวรรณ

เข้าสู่ในโหมดของการสรุปนะครับ อย่างนี้โดยสรุปพื้นฐานเนี่ย ก็ทุกคนก็ได้พูดถึงส่วนใหญ่แล้ว แผ่นพับนี้ มันไม่สามารถที่จะช่วยบอกอะไรได้หมด อันนี้ทาง KM เข้าใจครับ แต่ทาง KM มีวัตถุประสงค์อย่างเดียวคือ เข้ามาช่วยเหลือในงานฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คำว่าช่วยเหลือคือ ทำยังไงให้งานเขามีอะไรที่มันรู้สึกว่าง่ายขึ้นนะครับ แล้วก็จะมีอะไรที่มันน่าจะช่วยเหลือ ถึงแม้เขาจะไม่ทำหรือทำอยู่แล้ว เราก็สามารถเข้าไปเสริมได้ อันนี้ของ KM จะเป็นอย่างนี้นะครับ ส่วนประเด็นสำคัญตรงนี้ต้องฝาก หนึ่ง ท่านผู้บริหาร สอง ฝากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สุดทำยานะครับควรจะมีเวที ซึ่งเป็นเวทีเดี่ยวๆ มีคำถามอะไรมั๊ยครับ เรียนเชิญครับ มีมั๊ยครับ

โอเค ครับ ถ้าอาจารย์ไม่มีอะไรแล้ว แผ่นพับนะครับเดี๋ยวขอสรุปหน่อย แผ่นพับเนี่ยตัวนี้ยังไม่ใช้ Draft ตัวสุดท้ายนะครับ คล้ายกับ Draft ที่จะจริงแล้ว ที่นี้ในการพิสูจน์อักษรนะครับ ก็ยังมีอีกหลายจุด

ที่ผมต้องดำเนินการแก้ไขกับผู้เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะท่านรองฯ บัว ด้วยนะครับ เดี่ยวผมขอความกรุณาเขียนชื่อข้างหน้าเลย แล้ววงมาเลยครับว่าแก้ไขตรงไหน เดี่ยวผมเอามารวมกัน แล้วทำให้ออกมาเป็นฉบับสมบูรณ์แบบที่สุด อันนี้ฝากอาจารย์ทุกท่านครับ

อีกเรื่องหนึ่ง ก็จะได้เอกสารตัวนี้นะครับ ตัวแบบติดตามได้เฉพาะกลุ่มเป้าหมาย ที่นี้ตัวนี้จริงๆ แล้วจะมีเฉพาะกลุ่มเป้าหมายนะครับ ตัวนี้กลุ่มเป้าหมายก็จะงงว่ามาแจกฉันทำไม จริงๆ ต้องแจกหลังที่จะนำไปใช้นะครับ แต่ด้วยจากประสบการณ์ครั้งที่แล้ว คือตามยากมากครับ ถึงแม้จะ 5 กลุ่มเป้าหมายก็ตาม เพราะฉะนั้นเป็นการ Save ถ้าไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลง หรือถ้ามีความเห็นโดยเบื้องต้นเนี่ย สมมติว่าอ่านกันสมบูรณ์แล้ว แล้วก็ไปนิตเทศแหละ จะใช้อะไรจากแผ่นนี้ นี่คือประโยชน์ที่ได้จากแผ่นนี้ สุดท้ายครับ ข้อมูลของท่านที่เขียนมา ผมขออนุญาตเขียน Che ออนไลน์นะครับ หรือไม่ก็ Che ส่งงานประกันแล้วยังไงผมจะเวียนบอกก่อนว่า ผมได้เขียนข้อมูลอะไรลงไปในเรื่องของแบบติดตามผลนะครับ สุดท้ายแล้วนะครับ มีใครจะเสนอความเห็นอะไรมั๊ยครับ

สุดท้าย ในนามของ KM ใหญ่ ขอกราบขอบพระคุณ ท่านผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน กราบขอบคุณมา ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง และกลุ่มเป้าหมาย ถ้าไม่มีกลุ่มเป้าหมายก็ไม่ว่าจะทดลองกับใคร และจะนำไปใช้ได้มั๊ย แล้วก็ท่านรองฯ ต่างๆ ที่มาให้กำลังใจ อย่างรองฯ ประกันก็มาเองเลย เรพาะว่าถ้ามีข้อผิดพลาดประการใดก็จะได้ทวงถามให้ เพราะรู้มาโดยตลอดว่าต้องทำอะไรบ้าง แล้วก็ท่านคณบดีท่านมาทุกครั้งเลย ท่านมาให้กำลังใจ เพราะฉะนั้นงาน KM ผมมองว่าไม่ได้เป็นงานของผมนะครับ เป็นงานของทุกๆ คน เพราะฉะนั้นเวลาท่านชื่นชม หรือแม้กระทั่งท่านชื่นชมผมเนี่ย ผมก็จะพูดเสมอว่า เป็นเพราะทุกๆ คน เป้าทีม อันนี้อยากขอบคุณด้วยใจ

เลิกประชุม 12.00 น.